

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **H.M.**, bytem ....., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o výši invalidního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6.8.2012, č. j. ....-AL,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.8.2012, č. j. ....-AL žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č. j. .... ze dne 10.11.2011. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ přiznala účastníku řízení od 3.8.2011 podle ust. § 38 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 3.000,- Kč měsíčně. V námitkách proti tomuto rozhodnutí účastník řízení namítal, že mu nebyla započtena doba pojištění od 1.3.1999 do 1.4.2003. V odůvodnění žalovaná uvedla, že žádost posuzovala podle ust. § 31 odst. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení uveřejněnou pod č. j. 29/2003 S.m.b., (dále jen Smlouva). K hodnocení stupně invalidity a míry poklesu pracovní schopnosti je příslušná odpovědná instituce ČR a účastník řízení je tudíž invalidní pro invaliditu třetího stupně. Pro aplikaci Smlouvy je důležité ustanovení čl. 39 odst. 4, který stanoví způsob rozdělení dob pojištění, které byly získány podle právních předpisů některé ze smluvních stran ke dni vstupu Smlouvy v platnost (1.4.2003). K tomuto dni jsou doby získané doby pojištění považovány za dobu pojištění té smluvní strany, na jejímž území měl občan k uvedenému dni nebo naposledy před tímto dnem trvalý pobyt. Účastník řízení měl trvalý pobyt na území ČR až od 11.1.2006, tudíž veškeré doby pojištění získané před tímto datem 1.4.2003 podle českých právních předpisů budou považovány za ukrajinské doby pojištění. Proto ČSSZ žádala ukrajinského nositele pojištění o potvrzení dob pojištění účastníka řízení, které je oprávněný hodnotit ukrajinský nositel pojištění a to jí bylo doručeno 28.6.2012.

Pokud pojištěnec získá potřebnou dobu pojištění bez přihlédnutí k ukrajinské době pojištění stanoví se výše důchodu pouze podle českých právních předpisů a doba získaná podle ukrajinských právních předpisů se z rozhodného období pro stanovení výpočtového základu podle čl. 18 Smlouvy vylučuje. Účastník řízení splnil podmínku potřebné doby pojištění i bez přihlédnutí k ukrajinské době pojištění, a proto se doba získaná podle ukrajinských právních předpisů, tedy před 1.4.2003 z rozhodného období pro stanovení výpočtového základu podle čl. 18 Smlouvy vyloučila. Dále žalovaná v napadeném rozhodnutí popsala způsob výpočtu výše přiznaného invalidního důchodu.

V žalobě žalobce namítal, že v ČR pracoval a důchodové pojištění řádně platil již od 1.3.1999, přesto mu doba pojištění do 31.3.2003 nebyla uznána do výměru invalidního důchodu. Po obdržení výměru z Ukrajiny však nebylo období od 1.3.1999 do 31.3.2003 započítáno do celkové částky důchodu a ani končené rozhodnutí žalované nevyznělo v jeho prospěch. Navrhl proto, aby rozhodnutí bylo zrušeno a uloženo žalované, aby započítala i období od 1.3.1999 do 31.3.2003 a přepočítala výši důchodu ke dni vzniku invalidity.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že žalobce, ukrajinský státní příslušník uplatnil dne 28.7.2011 žádost o invalidní důchod a z této žádosti vyplynulo v přehledu o dobách pojištění, že má dobu pojištění získanou v Rusku a Ukrajině až do 2.8.1996. Od března 1999 odkázal na evidenci žalované a úřadu práce. Dále uvedl, že má trvalý pobyt na území ČR od 11.1.2006. Podle připojeného posudku MSSZ v Brně ze dne 6.9.2011 se jedná o invaliditu třetího stupně s datem vzniku dnem 3.8.2011. V případě žalobce došlo k naplnění obou zákonných podmínek, tj. je invalidní a získal potřebnou dobu pojištění, a proto mu byl invalidní důchod od 3.8.2011 přiznán rozhodnutím ze dne 10.11.2011. Žalovaná zhodnotila dobu pojištění žalobce na základě dokladů nacházející se v evidenci a dodatečně prokázaných získaných na území ČR podle českých právních předpisů od 1.4.2003, neboť na danou věc dopadá Smlouva, která vstoupila v platnost dne 1.4.2003. K uvedenému dni se váže hodnocení dob pojištění té, či oné smluvní strany podle čl. 39 odst. 4 Smlouvy. K 1.4.2003 byl žalobce trvalým pobytem na území Ukrajiny, a proto veškeré doby pojištění získané do tohoto dne se podle čl. 39 odst. 4 Smlouvy považují za ukrajinské doby pojištění a žalovaná může žalobci hodnotit doby pojištění až od 1.4.2003. Protože žalobce získal potřebnou dobu pojištění pro nárok pro invalidní důchod pouze podle čs. právních předpisů, nemusela přihlédnout k době pojištění získané žalobcem před 1.4.2003 a pro výši invalidního důchodu zohlednila pouze doby pojištění od 1.4.2003, tj. 8 roků 280 dnů po snížení náhradní doby pojištění na 80 %. Poněvadž výše procentní výměry invalidního důchodu nečinila nejméně 770,- Kč měsíčně, byla výše vypočtené procentní výměry 329,- Kč na tuto částku upravena. Žalovaná ovšem zahájila řízení s ukrajinským nositelem pojištění a po obdržení přehledu dob pojištění získaných žalobcem na území Ukrajiny provedla nový výpočet invalidního důchodu tak, že do rozhodného období zahrnula i dobu pojištění uvedenou v potvrzení ukrajinského nositele pojištění, aby nedošlo k rozmělnění prokázaných vyměřovacích základů získaných z výdělečné činnosti na území ČR. Pro výši invalidního důchodu zohlednila pouze doby pojištění od 1.4.2003. Tímto novým výpočtem zjistila výši procentní výměry 662,- Kč měsíčně, která musela být upravena na nejnižší zákonnou výši, tj. 770,- Kč. Žalovaná tak sice uznala dobu od 1.3.1999 do 31.3.2003, když ji zahrnula do rozhodného období a na druhé straně vyloučila při zjišťování osobního vyměřovacího základu, resp. výpočtového základu, ale přesto pro žalobce s negativním efektem, neboť ji nemohla z důvodu úpravy ve Smlouvě zahrnout do doby pojištění v ČR.

Žalobce při jednání u soudu uvedl, že pobírá z Ukrajiny invalidní důchod, který činí asi 1.500,- Kč měsíčně, neboť starobní důchod by byl nižší. Ukrajinská strana mu však

nezapočetla dobu, kdy pracoval na území ČR od roku 1999 do roku 2003, bránil se neúspěšně.

Z obsahu žaloby vyplývá posoudit zásadní žalobní námitku spočívající v tom, že žalovaná nezhodnotila dobu pojištění žalobce od 1.3.1999 do 31.3.2003 získanou na území ČR pro výši přiznaného invalidního důchodu.

Pro posouzení této žalobní námitky je rozhodující právní úprava ve Smlouvě týkající se hodnocení dob pojištění získaných na území té či oné smluvní strany ke dni vstupu Smlouvy v platnost, tj. k 1.4.2003. Mezi účastníky zůstalo nesporným, že žalobce měl trvalý pobyt na území ČR od 11.1.2006 a k 1.4.2003 měl trvalý pobyt na území Ukrajiny. Podle čl. 39 odst. 4 Smlouvy, na základě něhož se posuzovaly doby pojištění smluvních stran, se doby pojištění žalobce rozdělily tak, že do 31.3.2003 jde o doby pojištění považované za doby pojištění na Ukrajině a od 1.4.2003 jde o doby pojištění získané podle čs. právních předpisů. Došlo tudíž k tomu, že i když od 1.3.1999 do 31.3.2003 šlo o doby získané podle českých právních předpisů, musí být považovány za doby ukrajinské. Na tomto závěru nezmění nic ani skutečnost, že v té době žalobce pracoval a řádně platil důchodové pojištění na území ČR. Žalovaná k této době pojištění mohla pak přihlédnout teprve v okamžiku, kdy zjišťovala osobní vyměřovací základ a výpočtový základ pro výpočet výše invalidního důchodu, neboť v rozhodném období od roku 1986 do 31.12.2010 tuto dobu stejně jako dobu fakticky získanou na území Ukrajiny či Ruska mohla vyloučit a tudíž nedošlo k rozmělnění žalobcova osobního vyměřovacího základu a výpočtového základu. Jak je zřejmé z podkladů pro výpočet výše důchodu po provedení nového výpočtu, který mohla žalovaná provést teprve po získání přehledu o dobách pojištění do 31.3.2003 od ukrajinského nositele pojištění, tato skutečnost se na výši přiznaného invalidního důchodu neprojevila, neboť po novém výpočtu došlo ke zvýšení procentní výše invalidního důchodu z 329,- Kč měsíčně na 662,- Kč měsíčně, která musela být upravena opětovně na nejnižší možnou zákonnou procentní výměru invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 770,- Kč měsíčně tedy tak, jak bylo provedeno při výpočtu výše invalidního důchodu v rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.11.2011.

Ke skutečnosti tvrzené žalobcem při jednání, že ukrajinský nositel pojištění mu odmítl pro výši důchodu započíst dobu od 1.3.1999 do 31.3.2003 nemůže soud přihlédnout, neboť žádný čs. právní předpis ho k tomu neopravňuje.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., neboť úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. října 2013

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová